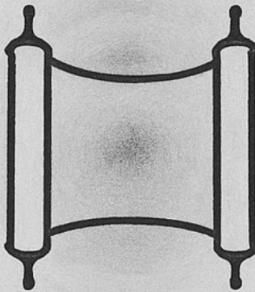

בס"ד

Menachem Nachum of Chernobyl Me'or Einayim Parshas Netzavim

Dedicated To:

אלגה דבורה בת שרה מרים
May Hashem pour Shefa upon you

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Netzavim

Introduction

This discourse from Rabbi Menachem Nachum of Chernobyl examines the verse “It is not in the heavens... nor across the sea” (Devarim 30:12), showing how Torah must be approached with humility and lived in daily life. Just as a complete person requires both male and female, the spiritual “body” of Torah is complete only when the Written Torah (male) and Oral Torah (female) are united. Within a person, the Written Torah is the letters formed in thought and heart, while the Oral Torah is speech. Rabbi Menachem Nachum urges that these remain joined in all contexts — Torah, prayer, business — so that holiness flows from study into every action, making life a continuous expression of divine truth.

t is not in the heavens, and it is not across the sea. And our Sages of blessed memory expounded: “It is not in the heavens” — [this refers to] one who exalts himself up to the heavens. And “nor among merchants” — to understand why the Torah is not [found] among merchants.

Granted, regarding one who exalts himself, they said about him that if he is wise, his wisdom departs from him. But with merchants, why not? Behold, “He did not create it for chaos” (Yeshayahu 45:18), etc. And also, to understand the language of the verse “across the sea.”

However, it is known that we have two Torahs: the Written Torah and the Oral Torah. And to understand the matter — why they were divided into two Torahs.

The matter is that this Torah is [connected to] “Adam,” for there are in the Torah 248 positive commandments and 365 negative commandments, and the Torah is called a complete spiritual stature, comprised of the 613 commandments.

And man was created with 248 physical limbs and 365 physical sinews. And when he fulfills one of the 248 positive commandments, then he draws life from that commandment into the specific limb corresponding to that commandment.

And likewise, when he sits and does not transgress a prohibition that comes his way, then spiritual vitality flows into the physical sinew corresponding to that negative commandment, as our Sages said: One who sits and does not transgress is considered as though he fulfilled a commandment.

And if, Heaven forbid, he transgressed a negative commandment, or was negligent in some positive commandment, then the vitality departs from the limb or sinew corresponding to that specific commandment.

לא בשמיים הוא ולא מעבר לים הוא, ורקשו רז"ל לא בשמיים – بما שפוגביה את עצמו עד שמיים. ולא תגערין – לך בינו מפני מה אין התורה בתגערין.

בשלקן מי שפוגביה – אמרו עליו אם חכם הוא חכםתו מסתלקת מפוגנו. אלא בתגערין – אמאי לא, קלא לא תהו בראה (ישעיה מ"ה, י"ח) וג"ז. וגם לך בינו לשון הפסוק מעבר לים.

אך נזק עשייש לנו שמי תורה – שבתקבב ותורה שבבעל פה. ולבבון הקבר – מפני מה נחלקו לשמי תורה

הענין הוא כי זאת התורה אולם, כי יש בתורה רם"ה מצות עשה ושס"ה מצות לא תעשה, וכן ראות התורה קומה שלימה רוחנית כלולה מתרין"ג מצות

והאדם נברא בראם"ח אברים ושס"ה גיים גשמיים. ובמושתו אהית מרם"ח מצות עשה – איזו מושעה חיota. מהמוציא אל האבר הפרט הפתוח לאוותה מצוה

וכו ישב ולא עבר עבירה בהונדנה לו – איזו נמשך שפעה חיota רוחנית אל הגיד הנסי הפתוח לאוותה לא תעשה, כאמרם רז"ל – ישב ולא עבר עבירה נחשב לו בלאו עשה מצוה.

ואם חס ושלום עבר על איזה לא תעשה, ונתרשל מאייה מצות עשה – איזו בסתילק החיות מהאבר או מהגיד הפתוח נגד אותה מצוה פרטיה.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Netzavim

And then that limb or sinew is called “dead.” And therefore, the wicked, in their lifetime, are called “dead,” for they transgress many commandments and are therefore called “dead.”

And behold, “in the image of God He made man” (Bereishis 1:27). “God” is called the Torah, for the Torah and the Holy One, blessed be He, are one. And behold, “from my flesh I shall behold God” (Iyov 19:26) — just as in the physical human being, there must specifically be male and female, for this without that is called “half a body.”

And when they unite, they are called a complete man. So it is — with infinite, infinite separations — in the spiritual stature: the aspect of “male” is the Written Torah, and the aspect of “female” is the Oral Torah.

And just as in the physical human being, the female has nothing of her own except from the influence of the male — and after she receives influence from the male, then “she gives prey to her household and a portion to her maidens” (Mishlei 31:15), and the entire running of the house is through her —

So it is — with infinite, infinite separations — in the spiritual stature: the Oral Torah has nothing of its own except what it receives from the Written Torah. For through the thirteen rules the Torah is expounded, and the source flows from the Written Torah into the Oral Torah.

And afterward, the entire running of the world and all its fullness is through the Oral Torah. For if a person would contemplate with his intellect how in everything to which he turns and sees there is Torah and laws — for example, if he engages in business dealings, he will see about this many laws well explained in the Oral Torah, and there is Shulchan Aruch, Choshen Mishpat, about this.

And if in eating — washing of the hands, Grace after Meals, and the like — there is Torah about this. And the Torah in that matter is what governs that matter and gives higher life within it, and brings influence into it. And the Torah and the Holy One, blessed be He, are one — thus there is no place empty of Him, and He fills the entire earth with His glory.

ואנו נקרא דאבר או גאון מות. ולכך הראשים בחרישם
קרוים מותים, כי הם עוברים על פמה וכמה מכות,
ונקראים מותים.

והנה בצלם אלקים שעלה את האדם, אלקים נקרא התורה,
כפי אוריינט וקב"ה חד. והנה מבשרו אלהו (איוב
”ט, כ"ו) — כמו שבאים הנטמי ארך זוקא שיבא זכר
ונקבה, כי זה بلا זה נקרא פלוג גופא.

ובזהוגם נקראים אדם שלם, כי הוא באלו אלףים
הקבילות בקבלה קריונית — בחייבת דבר הוא תורה
שבכח, ובחייבת נקבה היא תורה שבבעל פה.

וכמו שבאים הנטמי נקבה לית לה מגרמה כלום אלא
מהשפעת הקבר. ואחר שקיבלה השפע מהקבר — איז טה
טרף לבימה וחוק לנערותיה (משל ל"א, ט"ו), וכל הנגativa
הבית על דקה.

כח באלו אלףים הבדלות — תורה שבבעל פה לית לה
מגרמה כלום, רק מה שמקבלת מן הקבר — הוא תורה
שבכח. כי ב"ג מדות תורה נדרשת, והמקור נמשך
אתורה שבכח לתורה שבבעל פה.

ואחר כה כל הנגativa העולם ומלאו הוא על ידי תורה
שבבעל פה. כי אם יתבונן האלים בשלו איך בכלל דבר
שיפנה ויראה — יש תורה ודינם. דגינו למשל, אם יש
ויתן במשא ומתן — יראה על זה פמה דיןיהם המפרשים
היטב בתורה שבבעל פה, ויש שאלון ערוך חישון משפט על
זה.

ואם באכילה — נטילת ידים וברכת הפוון וכיוצא בזה —
יש תורה על זה. וההתורה ההי שבדבר הוא המנגנת את
הקב"ר בהוא, ונונחת חים עלינו בו, ומשפעת השפע
בתוכו. ואוריינט וקב"ה חד — נמץ כי לית אתר פנו
מייניה, והוא מלא כל הארץ כבוזו.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Netzavim

And one must unite the two Torahs, not to separate them from each other, for one cannot be without the other. And understand this, and come and see how even in a lowly matter such as the bathroom, there are also many laws about it — as in the statement of that student who followed his teacher to the bathroom and said to him, "It is Torah, and I must learn."

For, so to speak, the Torah constricts itself into every matter that exists, for the running of the world. And this is what Scripture says (Mishlei 3:6): "In all your ways, know Him," for a person must, in everything he does or observes, follow the Torah in that matter, and believe this with complete faith.

For the entire running of things is according to the Torah. And on this they said: Chavakuk came and established them upon one — for the main thing is faith. And then he will certainly fulfill "In all your ways, know Him," and think that it is not he who does the business and other matters, but rather the Torah in that matter.

And through it, it is done by itself, and it clothes itself in that person, and acts through his limbs and his speech — as mentioned above — namely, through his fulfilling its commandments in that matter.

And about this the Torah said (Shemos 35:1-2): "And Moshe assembled the entire congregation of the children of Israel... Six days work shall be done, and on the seventh day... Shabbos..." And to understand what is the language "shall be done" (הַשְׁׁלֵה) with a tzerei under the tav — it implies "will be done by itself."

However, it is as mentioned — that Moshe Rabbeinu, peace be upon him, taught knowledge to the people, the children of Israel, and said to them: Even though there is a need to be involved in matters of work, nonetheless, know that this too is "these are the words" — precisely — which is the Torah.

This also [applies to] "that six days work shall be done" — through it — and the seventh day is holy. For by doing so all six days, then on the seventh day it will certainly be holy, for he has drawn holiness into all seven days.

צִדְקוֹה לִיְהֹד אֶת שְׁפֵתִי הַתּוֹרָה, שֶׁלֹּא לְהַפְּרִידֵנִי זֶה מִזֶּה, כִּי אֲפָשָׁר לְזֶה בְּלָא זֶה, וְבָל זֶה. וּבָא וּרְאָה אֵיךְ אֲפָלָה בְּקֶבֶר שְׁבָל כִּמוֹ בֵּית הַכְּפָא — יִשְׁגַּם כֵּן בְּמַה דִּינִים עַל זֶה, וְכֵן אָמַר אָתוֹתָו פָּלָמִיד שְׁהָלֵךְ אַחֲרֵךְ רַבּוֹ לְבֵית הַכְּפָא וְאָמַר לֹו: תּוֹרָה הִיא וְלִלְמֹוד אַנְּצִירָה.

כִּי בְּבִיכּוֹל הַתּוֹרָה מִצְמְצָמָת אֶת עַצְמָה בְּכָל דָּבָר שֶׁהָוָא, לְהַגְּנָתָה הַעֲזָלָם. וְזֹהוּ שֶׁאָמַר הַכְּתוּב (מְשִׁלֵּי ג', ו'): בְּכָל דָּרְכֵךְ דַּעַתָּה — כִּי צִדְקוֹה לְאַדְםָן בְּכָל דָּבָר אֲשֶׁר עַזְּשָׂה אָוֹזֵן תְּחִלָּה — שִׁיחָה עַל פִּי הַתּוֹרָה שְׁבָקְרָה הַהְוָא, וַיַּאֲמִן בָּזֶה אָמוֹנָה שְׁלִימָה.

כִּי כָל הַגְּנָתָה הַדְּבָרִים הֵיאָה עַל פִּי הַתּוֹרָה. וְעַל זֶה אָמַר — בְּאַחֲרָיו וְהַעֲמִדָּן עַל אַחֲתָה, כִּי הַעֲקָר הַיְאָה הַאֲמוֹנָה. וְאֵז בְּנֵדָאי יַקְרִים בְּכָל דָּרְכֵיכְךָ דַּעַתָּה, וַיַּחֲשֶׁב כִּי לֹא הוּא הַעֲזָלָם הַפְּשָׁא וְמַתָּן וְשָׁאָר דְּבָרִים, כִּי אִם הַתּוֹרָה שְׁבָקְרָה הַהְוָא.

וְעַל זֶה נִعְשָׂה מַעֲצָמוֹ, וּמַתְּלִבְשָׁת בְּאַדְםָן הַהְוָא, וְפֹזֶלת עַל יְדֵי אַבְרָהָם וְקַבָּרוֹ — כְּאָמֹר לְעַילָּה, דְּנִינָה בְּקִיּוֹם מַצּוֹתָה שְׁבָקְרָה הַהְוָא.

וְעַל זֶה אָמַר הַתּוֹרָה (שְׁמוֹת ל'ה, א'-ב'): וַיַּקְהֵל מִשְׁאָה אֶת כָּל עַדְתָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּגּוֹי שְׁשָׁת יְמִים טָעָשָׂה קְלָאָה, וּבְיּוֹם הַשְׁׁבִיעִי וּגּוֹי שְׁבָת וּגּוֹי. וּלְקַבֵּן מַהוּ לְשׂוֹן טָעָשָׂה בָּצִירִי תְּחַת הַפְּטוּר, מִשְׁמָעָה טָעָשָׂה מַעֲצָמָה.

אָכָל הוּא כְּאָמֹר — שְׁמָעָה רַבְּיָנוּ עַלְיוֹ הַשְׁלֹוּם לְפָרָד דִּעָתָה אֶת הָעָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר לְהָמָם: אָפָּרְכִּי לְעַלְעַל בְּעִינֵי הַמְּלָאָה — מְכַל מְקוּם פְּרָעָה שְׁזָה גַּם כֵּן "אֶלְהָה הַדְּבָרִים" דִּיקָא, שַׁהְוָא הַתּוֹרָה.

גַּם כֵּן מַה שְׁשָׁשָׁת יְמִים טָעָשָׂה קְלָאָה — עַל זֶה, וְיָמָם הַשְׁׁבִיעִי קְרָשׁ. כִּי בְּעַשְׂוֹתָה כֵּה כָל הַשְׁׁשָׁה יְמִים — אֹז בְּיּוֹם הַשְׁׁבִיעִי יְהִי בְּנֵדָאי קְדוּשָׁה, כִּי הַפְּלִישָׁה קְרָשָׁה לְכָל הַשְׁׁבָעָה גַּם.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Netzavim

And then the seventh day will be holy, for “one who toiled on the eve of Shabbos...” For that which the six days are called “chol” is from the expression “which I have placed sand (chol) as a boundary for the sea” (Yirmiyahu 5:22).

For if Hashem so desires, with the coming of our Moshiach speedily in our days, then it will be a day that is entirely Shabbos. For then all workers of iniquity and all the kelipos will be separated, and there will be only holiness alone.

But today, in our exile, we must draw into the six weekdays [holiness], for then there are preventers to holiness, and we must draw holiness by fulfilling “In all your ways, know Him” (Mishlei 3:6), as mentioned above — in a manner that the chol and the boundary will not hinder it. And understand.

Let us return to our subject. And behold, likewise, in a person there is also a Written Torah and an Oral Torah. For before a person speaks any word, the letters are intended in thought and in the heart — for the thought in the brain and the heart are two companions who do not separate.

And this aspect is called the Written Torah, from the expression “Write them upon the tablet of your heart” (Mishlei 3:3). And the speech is called the Oral Torah. And through them, a person is conducted in all his matters.

And one must unite them, not to speak one thing with the mouth and another in the heart — whether in Torah and prayer, or even in business dealings and other matters.

For so it is drawn into a person from the spiritual Written Torah and Oral Torah. And just as if, Heaven forbid, a person would say that one of them alone suffices, he is considered an apikores, Heaven forbid — so too here. And understand.

However, one must ensure that one’s “yes” is righteous and one’s “no” is righteous. Then influence will also flow to him in a straight path. And one who does not do so separates the Master of the world from His Shechinah, so to speak — Heaven forbid.

ואנו ייה יומ השביעי קדוש, כי “מי שפורה בערב שבת”
גנו. כי מה שגנראים הפשעה נמים חול — הוא מלשון
). “אשר שטתי חול גבול לים” (ירמיהו ה, כ”ב

כי אם ירצה ה בברית משיחנו באהרנה בינוינו — אן ייה
יום שפלו שבת, כי או יתפרדו כל פועליו און וכל
הקליפות, ולא ייה רק קבוצה בלבד. וכאן

אבל היום בגלוותנו — אריכים אנו להמשיך לששת ימי
החול, כי אן יש מונעים לאותה, וארכיכים אנו להמשיך
האותה על ידי מה שגנאים “כל דרכיך רעהו” (משלי כ”ג
ו.) בנויל — באונן שלא יעכב אותו חול המגבלות. וכאן

נழור לענינו, והנה גם כן יש באדם גם כן תורה
שבכתב ותורה שבעל פה. והנה כי קדם שembraber האדם
אייזה דבר — מתחנו האותיות במקשבה ובלב, כי
המקשבה שבמוח והלב הוא פרינו רעין שלא מתחפרין

ונקרא בחינה זאת תורה שכתב, מלשון הכתוב “כתבם
על לוח קב” (משלי ג, ג). וקדבור נקרא תורה שבעל
פה. ועל ידים מתנהג האדם בכל עניינו

ואיריך ליהדים, שלא לדבר אחד בפה ואחד בלב — בין
בתורה ותפללה, או אפילו במשא ומפני ואחר דברים.

כי כן הוא גמישם באדם מתורה שכתב ובעל פה
הרווננים. וכמו שאם יאמר חיללה ايיזה אדם כי דיבאת
מך — איזה הוא נחشب לאפיקורוס חיללה, כד גם כן פאן.
וכאן

אבל אריך שינה הוא שלוק אדק ולוא שלוק אדק. ואן ישפער
השפע גם כן אצלו בזרכ ישך. וכי שאינו עוזה לך —
מפרק אלופו של עולם מושכניתה כביכול חס ושלום.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Netzavim

However, one must ensure that all his conduct is in truth. “Truth” is [composed of] the first, middle, and last letters — the “first” is called the alef, the “middle” is the mem, and the “end” is the tav.

For there are many people who learn, and when they rise from their learning, they do whatever the evil inclination advises them. And our Sages said: “If the evil inclination encounters you... drag him to the beis midrash. If he is a stone, he will dissolve...”

However, the truth is: if he were to say “in truth” — that he binds himself to the Creator, blessed be He, in truth — then it would certainly be so, for “truth” is [composed of] first, middle, and last, as stated.

The “first” is called the alef — binding himself to the Master (Aluso) of the world and bringing Him into his innermost being. The mem is the middle, as our Sages said: a “closed utterance” and an “open utterance.”

The revelation of the Torah is called the “open utterance.” There is also the soul of the Torah, which is its inner dimension; and the revealed is called the garments of the Torah and the “bodies of the Torah,” as it is said: “And these are the bodies of Torah.”

A person must bind himself to the inner dimension of the Torah while he is engaged in it — and this is called the “middle.” And “end” is that even after he rises from his learning and goes to the end of the levels — namely, to do business in the marketplace —

In the place where there are “people of the roads” — and there is where choice is — this is called the end of the levels. Even there, the letters should be bound to the Creator, blessed be He, and to His Torah, since he bound himself to them while engaged in Torah.

And this is called “learning in truth” and “for its own sake.” And this is [the meaning of] “And purify our heart to serve You in truth” — precisely.

And this is [the meaning of] “And I will sprinkle upon you pure water” (Yechezkel 36:25), for the Torah is called “water.” And when one learns in this way, it is called “pure water” which purifies the person, as our Sages said: “Why were tents placed next to streams...” etc.

אך ציריך שיזהו כל הנתקותיו באמת. אמת הוא ראש – תוך – סוף. ראש נקרא האל"ף, תוך הוא המ"ם, תי"ו קיא סוף האותיות

כפי יש פה בני אדם שלומדים, ובשיםם מלמדיו – עוזה כל מה שהיאר הרע מינצ'ו. והנה אמרו רוז"ל: “אם פגע בך הצעיר... משכחו לבית המקדש. אם אבן הוא – גמוך” וגוי.

אבל האמת הוא: אם קיה לומר “באמת” – שיקשר את עצמו בפניהם יתברך באמת – או בודאי קיה כה, כי “אמת” הוא ראש – תוך – סוף, כאמור.

ראש נקרא האל"ף – מה שמקשר את עצמו באלופו של עולם ובנינו בקרובן. מ"מ הוא תוך, כאמור רוז"ל: “מאמר סתום, מאמר פתוח”

במיוחד הטעותה נקראת “מאמר פתוח”. ויש גם כן נסמה דורייתא – הוא הפניימות, והגלה נקראים לובשי התרה ו גופי תורה, כמו שכתוב: “וְהוּא גּוֹפֵי תֹּהֶה

ציריך קאים לדפק את עצמו אל פנימיות התרבות ביצה עסקו – וזהו נקרא “תוך.” ו “סוף” הוא שאף אחר שיקום מלמדיו וילך לסוף המקרגות – דהיינו לישא וליתן בשוק

במקום שיש בני זרים – ושם היא הבחירה – זה נקרא סוף המקרגות. והאותיות יקרו מקושות גם כן בברא יתברך ובתרתו, מאחר שגניש ברעם בעת עסקו בתרבות

זהו נקרא לומד באמת ולשמה. וזהו “ונטהר לבנו לעברך באמת” – דיקא.

זהו “ונרבקי עליכם מים טהורים” (חזקאל ל"ו, כ"ה), כי התרבות נקראת “מים.” וכשלומד כה – נקרא “מים טהורים” ומתרירים את האלים, כאמור רוז"ל: “פה נסמכו אלהים לנחלים” וגוי.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Netzavim

But when his mouth and his heart are not equal, and he defiles his mouth and his tongue at the start — and afterwards wishes to learn — then, so to speak, he defiles the Torah, Heaven forbid, and it does not purify him.

And the Torah is called the “Sea of Wisdom.” And this is [the meaning of] “It is not across the sea” — meaning to say, certainly regarding those merchants who conduct themselves according to the Torah, which is called “sea,” as stated above, to fulfill “In all your ways, know Him” (Mishlei 3:6) —

Certainly they are the primary fulfillers of the Torah. But “It is not across the sea” [applies] to those who cross the sea and do not conduct themselves according to the above.

And rightly did they expound “not among merchants,” for it is something derived from its context — regarding which merchants it speaks, as explained in the verse. And these are great principles — if you merit to fulfill them. Amen, Netzach, Selah, and Va'ed. Blessed is Hashem forever, Amen and Amen.

NOTE Summary

Rabbi Menachem Nachum of Chernobyl begins by expounding the verse “It is not in the heavens... nor across the sea” as a metaphor for the accessibility of Torah when approached with humility and integration into daily life. Torah is compared to a complete human body, requiring both aspects — the Written Torah (source) and the Oral Torah (expression) just as male and female together form a whole. The Written Torah provides the core spiritual life-force; the Oral Torah applies it to the governance of the world in every detail.

Within a person, the Written Torah is the intention and letters formed in the heart and mind before speech, while the Oral Torah is the spoken word. They must be united in all contexts — Torah study, prayer, business, and interpersonal dealings with absolute integrity, so that “yes” and “no” are equally true. “Truth” is presented as a continuous alignment from beginning to end, binding oneself to Hashem at the start, connecting to the inner dimension of Torah in the middle, and maintaining that connection through all worldly activities at the end.

When one studies with such unity and purity, the Torah becomes “pure water” that cleanses and elevates; when one’s speech and heart are misaligned, it cannot purify. The discourse closes by reinterpreting “merchants” as those who conduct all business by Torah standards, fulfilling “In all your ways, know Him,” and affirms these as great principles to be lived with constancy.

Practical Takeaway

Torah is not confined to the study hall — it is the framework for every thought, word, and action. Strive to unite the “Written Torah” of inner intent with the “Oral Torah” of outward expression, ensuring both remain in harmony whether in prayer, business, or daily life. Guard truth from beginning to end, and bring the holiness of Torah into all areas, so that even ordinary acts are infused with divine connection.

אבל כי אין פיו ולבו שווין, ומטרפה את פיו ולשונו בתקלה
— ואחר רוזה למד — אזי בברכול מטרפה את התורה
חס ושלום, ואז אינו מטהרו.

והתורה נקראת ים החקמה. וזהו “לא מעבר לים הוא”
רוזה לומד, בודאי באנו הטעים שמניגים את עצם
על פי התורה נקראת “ים” כאמור לעיל, לנים “בכל
— (דרכיך דעהו)” (משלי ג, ו’).

בודאי הם עיקר מקיימי התורה. אלא “לא מעבר לים
הוא” — באוּתוֹ שֵׁם עֹבְרִים אֶת הַים, ואינם מתנתקים על
פי הנזקן לעיל.

ושפיר דרשו “לא בתגערין,” כי הוא ذכר קלמד מענינו —
באייה פגערין משטעי, ממשורש בפחווב. והן כללים גדולים
— אם תזכה לךיןן. אמן ג'אה סלה עז. ברוך ה' לעוזלם,
אמן ואמן.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Netzavim

Chassidic Story

Once, a wealthy merchant came to Rabbi Menachem Nachum of Chernobyl, lamenting that his business trips took him far from fixed times for study and prayer. The Rebbe asked him to describe his trade in detail. When the man explained how every shipment, transaction, and ledger entry had its proper order and attention, Rabbi Menachem Nachum smiled and said, “You already know how to live by Torah. Just as you won’t send a shipment without ensuring it’s complete, don’t send your words into the world without ensuring they are bound to your heart and to Hashem. Let your dealings be your beis midrash.” The merchant took this to heart, sanctifying his business with halachah, and later said he felt as though “the marketplace itself became a place of prayer.”

(Source: *Me'or Einayim*, Parshas Nitzavim)

END NOTE]